

תת"ע 5494/09/14 - מדינת ישראל נגד דרור זבולונוב

26 Mai 2015

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 5494-09-14 מדינת ישראל נ' זבולונוב

בפני כב' השופטת טל אוסטפלד נאו'
המאשימה מדינת ישראל
נגד דרור זבולונוב
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה - עו"ד גפני

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום, לפיו לא אפשר להולכי רגל להשלים חציית כביש מעבר ח齐יה בבטחה, תוך שהתקרב באופן מסוכן עם רכבו להולך הרجل, בנגד לתקנה 67(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א- 1961.

הנאשם כפר במילויו, טען שעצר, כהריגלו, לפני מעבר הח齊יה. הנאשם טען כי אינו זוכר כלל קיומו של אירוע שכזה.

מטעם התביעה העידו-

עת/1 רס"ב לוי שמואל - (להלן: "העד") חוקר עבירות תנואה במשטרת ישראל ומתפל בתלונות אזרחים על ביצוע עבירות תנואה. העד גבה את עדות הנאשם- **(ת/1)**.

לדברי העד, המתלוננת הגיע אל תחנת המשטרה בפתח תקווה כדי לה报警ן על שארע. העד זימנה אל תחנת המשטרה בכפר סבא ושם גבה עדותה ביום 1.1.14.

עמוד 1

העד העיד כי המתלוונת סיפרה, בעדותה בפניו, כי מדובר בכביש בו שני נתבי נסעה, קוו הפרדה ושני נתבי נסעה נוספים. לדבריה, לאחר שחצתה שני נתבי נסעה והתקונה לחצות את נתיב הנסעה השלישי, הגיע רכב מימינה ולא אפשר לה את זכות הקדימה באופן שיטין אותה.

העד העיד כי במהלך גביה העדות, הציגה בפניו המתלוונת את מספר הרכב שביצע את העבירה כפי שרשמה במכשיר הניד שלה. המתלוונת אף תיארה את הנהג כמי שחוובש כובע.

לאחר קבלת התלונה, זמן העיד את הנאשם למסור עדות- **(ת/1)**. בהודעתו במשטרת טען הנאשם, כי אינו זוכר את המקרה והודה כי הרכב היה בחזקתו באותו היום.

העד העיד, כי כאשר הגיע הנאשם למסור עדות הוא חbos כובע, כפי שתיארה המתלוונת.

עת/2 מורה בשורי (להלן: "העדה" או "המתלוונת").

העדיה כי מדי יום היא מגיעה בנסעה באוטובוס ממקום מגוריה בראש העין, למקום העבודה בפתח תקווה וירדת בתחנת האוטובוס ברוחב בר כוכבא, שם שני נתבי נסעה לכל כיוון ומשורטט מעבר ח齐יה כפול על הכביש לכיוון הצומת.

באוטו היום, לאחר שירדה מהאוטובוס ובטרם חצתה את הכביש במעבר הח齐יה, התבוננה לצדים. היא חלה לחצות את הכביש, ובהגיעה למרפס מעבר הח齐יה, הבחינה ברכב המגיע בנסעה מכיוון ימין כשהוא מאיץ מהירות נסיעתו לכיוונה והוא נאלצה לסתגל, בכך שלא יפגע בה. לאחר מספר שניות נעצר הרכב, בצומת כאשר האור האדום דלק ברמזו. העידה העידה כי לאחר שהחלף האור ברמזו לירוק, הבחינה בנאשם מתקדם מעט, עובר לנטייב הנסעה הימני הצמוד לשפט המדרכה, והוא הגיע למקום הוציא את מכשיר הטלפון הניד שלה וצלמה את הרכב. בחקירהה הנגידית צזרה בה העדה והעדיה כי אינה זוכרת אם צילמה את הרכב או שرك רשותה את מספר הרישוי שלו.

העדה המשיכה והעדיה, כי זיהתה את הנאשם, נוצר בינם קשר עין, הבחינה כי הוא חbos כובע קסקט וכי הייתה נסעה נוספת ברכב.

העדה העידה כי עוד באותו היום נגשה אל תחנת המשטרה, קיבלה מסמכים אותם הייתה צריכה למלא ולמחרת בבוקר החזירה את המסמכים והגישה את התלונה.

ה הנאשם, אשר בחר להעיד, העיד כי אינו זוכר את המקרה, וכי הוא תמיד עוצר לפני מעבר ח齐יה.

לדבריו, מעולם לא נרשמה לחובתו עבירה של אי מתן זכות קדימה להולך רגל.

ה הנאשם אישר כי הרכב, נשוא כתוב האישום, היה ברשותו באותה עת, איש לא נהג ברכבו ואינו זכר אם היה עימו אדם נוסף ברכב באותו היום.

תקנה 67 (א) לתקנות התעבורה קובעת:

"**נוהג רכב המתקרב למעבר חציה, והולכי רגל חוצים למעבר, רשאי להם להשלים את החציה בביטחון ואם יש צורך בכך יעזור את רכבו לשם כך.**"

העד העיד, כי גבה את עדותה של העודה, המתלוונת, והוא הציגה בפניו את מספר רישוי רכבו של הנאשם מתוך מכשיר הטלפון הנני. העודה אף ציינה בפניו כי הנאשם חשב כובע: "**במהלך העדות, היא אמרה כי מספר הרכב היה הכנסה אותו לנيد שלא, הצינה בפני את הניד שלא, רשמה את מספר הרכב מס' הטל', היא מסרה את זה בתלונה הקודמת. תארה את הנגה כשהוא חשב כובע..**" (עמ' 2 לפרטוקול שורות 22-20).

העד העידה באופן מפורט וברור ותארה את נסיבות ביצוע העבירה. היא חצתה כהרגלה את הכביש למעבר חציה לאחר שירדה מהאוטובוס כאשר עוד הולכי רגל חזו עימה. הנאשם חלף על פניה, לא אפשר לה להשלים את החציה וסיכון אותה בניסיונו כך שהאיץ מהירותו לכוונה עד כדי שנאלצה לסתוגת: "**... חציתי את מעבר החציה הכלול, הגעתי לאמצע המעבר, מצד ימין שלי האיז רכב, למרות שראה שיש אנשי על מעבר החציה, אני הייתה על המעבר הוא האיז לכון שלו, כמעט בא, הוא חתן אותו, הלכתי אחריה, הוא עצר אחרי כמה שניות כי היה רמזוֹן אדום.**" (עמ' 5 לפרטוקול שורות 18-16).

העד העידה כי זיהתה את הנאשם באופן ודאי, הוא צעק עליה, נוצר ביניהם קשר עין, היא הבינה שהוא חובש כובע קסקט ולצדיו הייתה נסעה.

"**גם כשהוא עצר וכמעט דרס אותו, הוא צעק עליו. הוא יצר עמי קשר עין, וצעק עלי "אתה לא רואה". הוא היה עם כובע קסקט ולידו הייתה אישה.**" (עמ' 5 לפרטוקול שורות 22-24).

במהלך העודה אף תיארה את רכבו של הנאשם והעידה לאחר שנסאלה על צבע רכבו של הנאשם: "**בערך אפור בהיר. משחו צהה.**"

ש. איזה דגם של רכב?

ת. לא יודעת לא מבינה ברכבים. אמרתني את זה גם לשוטר." (עמ' 6 לפרטוקול שורות 20-18)

אני מיחסת משקל רב לעובדה כי העודה לא זקרה באמ צילמה את רכב הנאשם כפי שהעידה בחקירתה הראשית, או שרק העתיקה את מספר הרישוי למכשיר הטלפון הניד שלא.

העדזה זקרה את צבע הרכב, ציינה את מספרו ותארה בדיקות שהתתרחשו.

הנאשם, שב וטען כי אינו זכר את המקרה ואם היה עימיו נוסף ברכב באותו היום. הנאשם אישר כי הרכב היה ברשותו באותה העת ושלל אפשרות כי היה ברשות אחר.

סוף דבר

לאחר ששמעתי העדויות, הנני מעדיפה את גרסתה של עדת הتبיעה שהיתה עקבית וברורה.

נכח דעתי כי המשימה הוכיחה את עובדות כתוב האישום מעבר לכל ספק סביר. על כן, אני מוצאת כי הנאשם עבר את העבירה המוחסת לו בכתב האישום ומרשעתה אותו בהתאם.

ניתנה והודעה היום ח' סיון תשע"ה, 26/05/2015 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאווי, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרונות המנחה הוא עקרון הילימה בין חומרת המעשה בניסיונו ומידת אשמו של הנאשם לבין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרטיע מפני ביצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבתנהגו פוגע בערך החברתי שהינו פגעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

לאור האמור הנני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאור נסיבות בוצע העבירה על פי עובדות כתוב האישום הינו:

פסילה בפועל לתקופה של עד שנה, פסילה על תנאי, קנס שנע בין מאות ש"ח עד אלפי ל"ח, מאסר על תנאי.

באשר לנסיבות שאין קשרות לביצוע עבירה זו: הנאשם מחזיק ברישון נהיגה משנה 98.

צבר לחובתו 7 הרשעות קודמות.

noch חומרת העבירה, לאחר שעיינתי בגלוי רשותו של הנאשם, לאחר שבדקתי את השיקולים השונים

עמוד 4

ובחנתי טיעוני הצדדים, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

דינה את הנאשם לתשלום קנס בסך 500 ₪ או 25 ימי מאסר שישיון תמורתם.

הकנס ישולם תוך 30 יום.

ה הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

הנני פוסלת את הנאשם מלקיים או מלחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודש וזאת על תנאי ממש שנה והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות נוספת ראשונה ושניתה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ח' סיון תשע"ה, 26/05/2015 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפולד נאוו , שופטת

הוקלד על ידי סיגל קדוש